

מתיקות הדף היומי

בס"ד | פנינים מתוך שיעורי הדף היומי של הרה"ג אברהם ישעיהו קובלסקי שליט"א

יום דהילולא קדישא

ליומא דהילולא של הרבי
קדוש רבי נח מלעכאנזיטש
צוק"ל בנו של הסבא
קדישא הרבי הקדוש רבי
מדכי מלעכאנזיטש צוק"ל
נסתלק ח' תשרי (תקצ"ג)

בוקר אחד הבחין רビינו הקדוש רבי נח מלעכאנזיטש צוק"ל, רבי נח מלעכאנזיטש צוק"ל, אך שהחסיד המופלג רבי ישעה מווילנא צ"ל, שהרי קוראים אותו 'רבי ישעה תמיים', מתרחק בבית הכנסת כשהוא מחוסר ריבינו מנוחה, 'קשה ליל', 'קשה ל', הוא דבר אל עצמו פעם אחר פעם. ניגש אליו רבינו והתעניין אצלו, מה כל כך קשה לכם.

רבי ישעה חשף לפניו צפונות לבו ו脾 פיר לריבינו מה מציק לו, הנה מדי יום בימיו אנחנו אמרורים בסוף התפיליה, 'יג' עיקרי האמונה. וקשה לי לשם מה אמררים את זה הכל ים, הרי ממה נפשך, אם האדם כבר מאמין באמתו, לאיזה צורך יש לסתור זאת לעצמו ולומר 'אי מאמין באמונה שלימה'. ואם הוא עדין לא מאמין בשלימות, היכיז הוא רשי להגיד על עצמו 'אני מאמין באמונה שלימה'. קושיא זו לא נותנת מנוח לנפשי – סיים רבי ישעה.

השיב לו ריבינו במאור פנים, תנו דעתך רבי ישעה, 'אני מאמין באמונה שלימה', איננה עדות שהאדם מעיד על עצמו היכן זה הפללה, שאדם אמר 'אני מאמין באמונה שלימה', הוא מתחנן זה בעומק לבו להשיית', שיבע לבו אמונה שלמה ובהירה.

כששמעו רבי ישעה ביאור נפלא זה, הוא נרעז ושב אל نفسه. מעתה הוא יכול להגיד כל יום אני מאמין בלבד, רוגע, הוא לא מעיד על עצמו דבר, וגם אין אומר שקר, הוא רק מתפלל מעומק לבו שיזכה באמונה שלימה.

air zchah lktibah vhotimah tovah

מורו ורבותי, מה החזק אותני, מה נתן לי את הכח שהפגישה תהיה מוצלחת ככל אלמוני כלום כל אותו היום, כי גוט וארט – המילה טובה שהיהודי אמר, שבסוף הנברשות שהוא בכלל לא התכוון אליו, הוא לא מכיר אותה, הוא התכוון להגד לנו, שיש לו אוורה חשוב מהו הוא זוכה לחתת ספר תורה מירושלים לבני ברק.

כמה חשוב להגד מללה טובה. ש לשון של קדוש ה' מן הרבי הקדוש מקאמורנא צוק"ל, בהקדמותו לספרו אוצר החווים והיכל הברכה על החומש בדבר, והוא מספר על כל מיני רדיפות שהוא עבר, הוא מספר על מה שהוא לו אצל ההיילינער רוז'ינער – הרבי הקדוש מרוחין צוק"ל, והוא מספר על שנגנון של ישראל מrown הרבי הקדוש מבארדייטשוב צוק"ל, שבשנתה ותק"ג מروف חילישות הדעת, הוא נפל ממדריגותיו והתפלל מתוך סיור קטע במחירות.

אחרי זה הוא כותב לשון נורא: "וגם אצל מזרן איש אלקי הקדוש מזרינו ורבינו חיית נפשינו משיח ה', הריב"ש [–] הרבי רבי ישראאל בעל שם] היה מעשה על ידי תלישות הדעת, שהחליש עדו עדו מאד, עד שנזדמן רגע אחד מגודלי תלמידיו, עמדו לפניו באימה כרכומים, ואמר לו "וב' ומורי" והחזר לו וכו'. עד כאן לשונו הקדוש.

מורו ורבותי, אפילו צדיקים קדושים עליון שרפי מעלה צרייכים גוט וארט, מה אנחנו נגיד, שככל אחד מאיתנו טרוד בכל מני קשיים. ברכות שנדבר רך טוב על ישראל, ונגיד מילה טובה לכל היהודי, בודאי נזכה לכתיבה וחתימה טובה בספרן של צדיקים גמורים, כמו שכותב התפארת שלמה, ונזכה לשונה טובה ומתוקה, אכן.

(מתוך הפתיחה לשיעור – ב"ב דף עז – ז' אלול תשפ"ד)

מהו העצה לזכות להשגת רוח הקודש

אפשר להביע על זה האסמכתא מהגמרא בדף היומי שלנו (ב"ב קה), **תניא רבי יוסי** אמר, האחini שלחיק, כיון שעלה גורל לאחד מהן, קנו כולם. מא טעמא, אמר רבי אלעזר, כתחלת הארץ ישראל, מה תחילת בגורל, אף כאן בגורל. מקשה הגמara, אי מה להלן בתחלת הארץ ישראל היה בקהל ואורדים ותוממים, אף כאן בקהל ואורדים ותוממים. אמר רב אש, בזה הוא הנאה דקה צייתי לך, הם גמורי ומkneno לך, באתו הנהה שהאהחים מציתים זה זהה, הם גמורים דעתם להקנות זה זהה.

וכתב הרשב"ם, מושום דגמרי בלבב שלם ומkneno למי שיעלת הגורל מיד, מהני גמור דעתם עם הגורל כארדים ותוממים. אמר מזרן הגאון רבי ישראאל לוריא שליט"א, חתנתא דבי נשיאה של הרבי הקדוש בעל המתניות שלום מסלונים צוק"ל, בספרו נתבי שווון, שוראים מכאן דבר נורא, על דע עצם הדבר ששורר שלום ואחדות בין האחים, כל אחד מצית לשני, זה גופא נחשב כrhoח הקדש ואורדים ותוממים.

מורו ורבותי, כשהחצון בראש השנה בקדושות כתר מאיר בתיבת א"ה, כל אחד מכוכין שיזכה להשגת רוח הקדש. יש לנו עצה פשטוה על זה, להחיות בשלום ואחדות עם אחינו כל בית ישראל, וזה גופא נחשב כrhoח הקדש ותוממים, וגם זוכים על דע זה לכתיבה וחתימה טובה, דברי התפארת שלמה.

מילה טובה גם אם נאמרה بلا כוונה זה נותן חיזוק עצום

דברים נוראים כותב הרבי הקדוש התפארת שלמה צוק"ל בפרשטי כי תצא, מה צריך להיות ההכנה שלנו ליום הדין של ראש השנה. וכך לשונו החדש, כי תצא מהנה על אביך ומשמות מכל דבר רע (במברכ נב. ו). הנרא לא רמזו האם קמים על האדם ביום דין וכו', ועייר ההכנה על הסטרוא האחורה והוועות ובין בני ישראל וכו', וחור הכנה על יום הנורא הזה, להיות אחווה ווועות לאורה, כי אם האדם מחזק את חבירו בחזקתך, אז גם אותו יכתוב בספריו הצדיקים". עד כאן לשונו הקדוש.

מורו ורבותי, יש לנו סגולה נפהלה ליום הדין, שלא לדבר רע על הבירינות, ומידה טובה מורה המשמש פעים, כשמדובר טוב על ישראל ואומרם שכולם צדיקים, זה משפיע שאכן היהנה שנה טובה גם לעצמינו גם לחברינו, וכמו שהתרגום אונקלוס אומר על הפסוק (במברכ, י, כת), כי ה' דבר טוב על ישראל, אומר התרוגם, אני ה' מליל לאניאה טבנא עלי ישְׂאָל – ה' דבר להביא טובות על ישראל, בכח זה שאנו מדברים טוב על ישראל, זה גומן שהשיית' מביא בפועל טובות לעם ישראל.

וכל שכן אם מושיפים על זה ואומרם דבר טוב, מילה טובה – "א גוט ווארט" לחבר. מורי ורבותי, כמה חשוב מילה טובה שאחד אמר לשני. אני שתפקידו משבע שעבר. היה לי פגישה בבני ברק אחרי צוריים, וביליה החמנוי לשבע ברכות בירושלים, שמחות בטיב צדיקים. התייחס לסתור תורה גומן את הפה בברוך, שמחה לירוחלים בשעה סבירה, וגם להתפלל מנהה מעריב, וש לחתת בחשון שיש פקלים בדרכ ובי וכו' וכו'.

באותו ים לא הספקתי לאכול כלום משוש תולדה אהרון התקשר ללמידה. של העמוד היום של קהלה קדשו תולדות אהרון הספקתי לאכול בברוך, רק לחתת איתי צידה לדרכ, האරחות בדור ברוך שאלת הספקתי לאוכל את זה. לחתת איתי בקופסא, חשבתי אולי ברכב אני יכול לאכול את זה. יש הימים כל מני חברות שנותנים חצי מחיר מירושלים לבני ברק. הזמנתי נהג, וה נהג אמר לי תשמעו, יש לי ספר תורה ברכב, האם מפרעך לך איני יקח אותך, והמ היה ספר תורה ברכב. אמרתי לו, מה יכול להיות יותר גדול מזה, מלנסטו ברכב שיש שם ספר תורה.

שהרב הצעיר ראייתו שזה ספר תורה של אחינו הצדיקים בני עדות המזרה, שזה אחרית מהספר תורה של האשכנזים שהוא על שני קרשטי, הספר תורה הוה עגול, ומוצהה ספר או משחו שדמנה לבס', ויש בספר תורה על מה לשכב. הספר תורה היה מקדימה, ואני שבעתי מהוורה. לפני שאני נכנס לרכב, עוזר שם יהודית עם הדורת פנים, הוא רואה את הספר תורה ואומר לנו, "ש לך אוורה חשוב ברוך". אני לתמיין שבעתי שהוא מתכוון אליו...

זה גורם לי לחזק, ביום שגם לא הספקתי לאכול, וגם היה לי כל מני טרזות, ממש כמה דברים לא שגורתים באוטו יומ. ברכך השם הספקתי להגיע בזמן לבני ברק, התפללת מנהה, הגעתו לפגישתה בזמנ, היה ברוך השם פגשיה מאד מאד מוצלחת.

אנחנין עומדים פוחותழק לפניהם. הגמרא במסכת ראש השנה (ט), זכו **נקתין לחיים**, כל יהודי מחופש כיוזה, להיות זכאי בדין. שבת קודש שבת פרשת שופטים, בו רואים עולם הארץ לירוחם. נפלא, בחמלת ה' עלי ובסיועתא דשמיא. הפסק (ט, י) כי האדם עז השדה, כל היהודי בכל מעשה טוב שהוא עשה, זה כמו עז שיש לו פריות ופירות פירוטית. מינין דוגמא על זה, מתחלים את התפילה בשבת בברוך בשעה שמונה וחצי, יהודו רצחה להגדי תהילים לפני התפילה, או למלמד דרכם גוראה, הוא מוחלט לא לעשות את זה בבית בציגעא, רק בבית הכנסת. יהודי שעיכנס אחריו, רואה אותו דבוקת בתהילים, או ברתיה אדורייה בגוראה, הוא גם מתעוזר, ואומר ליצצום, גם רציח להזכיר את עזמי בהכנה לדבר לתפילה. אותו יהודי שאמר את ההלהם, לא שם לב בכל שימושיו רואה אותו וושמעו אותו, ומתעוור על זו. ועל זה הדרך הוא בכל מצוה שאדם מקיים, שיש לה פירות ופירות פירוטיתן. ונמצא שככל מצוה ומוצה מוסיף לאדם הרבה הרבה זכיונות ליום הדין.

זה מתחבר למה שאמר לי חז' כ' מרדן הרב מאלכסנדר שליט'א, ביל שישי פרשת שופטים, שבע ברכות לנכחות, שעשה הסבא המקובל הוד כ' מרדן הרב מקאמונא שליט'א. החומרני לשמה חונן ונלה בדורשה, אוגרא דיב הליל מליל, בשמות צדיקים, וזרבורי על הפסוק (דברים כד, ה) נקי יהיה לבתו שנה אחת.

וכ' ספר ליל הדרשה מרן הרב מאלכסנדר שליט'א, שאצל מרן הרב הקדוש בעל הישמום ישואל מאלכסנדר צוק'ול, הי' נכנים בקבוצות להתברך. פעם נכנס אברך שנה וראשונה לרבי, והרבוי הישמום ישראל אמר לו, אַזְלָסֶט לְעָרְקָעָן אֵין בִּזְדֻשׁ – תלמיד בדורות המודרך.

אמר האביך, הרי כתוב **נקית ביתו שנה אחת**, השיב לו הרבי הקדוש, הבעל הטורים כותב על הפסוק, שהסופי תיבות של הפסוק, נקי יהיה לבתו שנה אחת, הוא שם הו'ה, ובORA עולם הרוי נמצא בדורות הכנסת. ולפי מה שאמרנו מוקדם יש זהה גם את הענין, שעיל די שלומדים בבית הכנסת, יכולם לזכות עוד יהודים בלמידה התורה, כי האדם עז השדה. שנזכה בפירות ופירות פירוטיתן (מתוך הפתייה לשיעור - ב' ב' דף עד – ד' אלול תשפ"ד) בעולם הזה ובעולם הבא, אכן.

דברי אלקים חיים מאבירם של ישראל עמוד צלחתון דישראל מון הרבי הקדוש בעל הבאר יעקב מנדרונה זצוק"ל

הנה הימים הללו ימי צלותה הם, אשר בהם אנו עומדים בתפילה ובתחנונים לחולות פני עליון ובקש על נפשינו מלפניו, שיבטל מעלינו כל גזרות קשות ורעות, ויכתבנו ויחתמנו לחים טובים ארוכים. אך עם זאת علينا להזכיר ולשנן חובותינו ביום זה, שהוא עיקר תפילותינו נסוב על ענייני כבוד מלכות שמים ועל עסקי הרוח. ואכן על כך מיסודות רוב התפילות בימים הללו, כפי שאנו אומרים "ובכן תן פחדך וכו' ובכן יתקדש וכו', מלך על כל העולם וכו', וידע כל פועל וכו', וכיוצא בהה.

וכבר נתנו קמאי רמז לכך מדברי חז"ל (ר'ה טז). מלך וציבור מלך נכנס תחילה (ע"ז תפארת שלמה ר"ה), דראשית עליינו לשוק שיח ולהפיל תחינה על עניין המלך, שייתרבה כבוזו ותראה מלכותו לעניין כל חי, ורק לאחר מכן נוכל להתפלל על צרכי הציבור, ענייני הגוף והghostם.

ואם ננהוג כך, אז תהא תפילהינו חשובה ומקובלת ומרוצחה לפני הקב"ה, שהוא גולה עמוקות ובודק כל גנזי נסודות וצפונות הלב של כל אחד ואחד, ויודע ועד אם כוונתו בתפילתו ישרה ורצואה בלתי לה' לבדו, אז נזכה וישמע שועעתינו, ויעננו במידת טוביה מדורבה, ויספק כל צרכינו אף הגשמיים.

ובזאת נbaar בס"ד מאמר הגمراא (ר' ה' ח)," היה רבי מאיר אומר, שנים שעלו לגדום לדון ודין שוה, זה ירד וזה לא ירד, זה ניצל וזה לא ניצל. מפני מה זה ירד וזה לא ירד, זה ניצל וזה לא ניצל, זה התפלל ונענה, וזה התפלל ולא נענה. מפני מה זה נענה וזה לא נענה, זה התפלל תפלה שלימה ונענה, וזה לא התפלל תפלה שלימה לא נענה".

"הה התרפלת תפילה שלימה" הינו, שערך עיקר תפילותיו על עניין השלים, הילך שלם וכסאו שלם, ולבך עננה, וזה לא התרפלת תפילה שלימה, שערך עיקר תפילתו על צורכו הגוף ובקשת הצלתו.

ונבאר עוד על פי זה מאמר הגمرا (שם טז), "וזאמרו לפני בראש השנה מלכיות זכרונות ושותפות, מלכיות כדי שתתמליכו נא עלייכם, זכרונות כדי שייעלה זכרוניכם לפני טוביה. דהקב"ה מבטיחנו בזאת, שאם נאמר מלכיות, ונמליכו עליינו, ונתפלל למען הרבות כבודו ותפארתו, אז יעלה זכרונו לפניו לטובה, לספק לנו כל צרכינו ולכתבינו ולחתמנו בספרון של צדיקים גמורים.

תְּמִימָנָה וְעַמְּדָה בְּבֵית יְהוָה בְּבֵית יְהוָה בְּבֵית יְהוָה

מאותרות המועדים מקולמוסם של הקוראים

לכבד ידידי היקר, מרבית תורה לרבות אלפי בני ישראל, הגאון הצדיק רבינו אברהם ישעיהו קובלסקי שליט"א.

קראהו את מה שכתבם בגליונות היקר "מתיקות הד' היום", את רשותי הביקור אצל כ"ק מון האדמוני מלעלוב נילשברוג שליט"א, משיחי נסנת ההגודה, ובן קיר לאביו כ"ק מון האדמוני הרברט משה מלעלוב ז"ע, והספר המרusing שהרב מלעלוב ז"ע היה מנושאי המיטה מאוגריפס עד הר המנוחות.

ברצוני לספר בזאת את מה ששמעתי מאבי הכה"ח רבי שלמה מנחם וינשטיוק צ"ל, שמספר לי באוטו עניין:

הרבינו מלעלוב רבי משה מודכי צי"א כידעו התגורר בתל אביב באוטובוסים, ובמוצאי שבת פרשთ עקב, בהגען אליו הייינעה מהמוריה שהרבינו מביעלא נמצאה מבב קשיה בבית החולמים שעיר צדק, נסע תכף לירושלים בבית החולמים, והיה אחד מיהידים שהורשה לו להכנס אל חדרו של הרבינו מביעלא.

לאחר ההלווייה שוחח איתו אבי מורי, והרבי אמר לו את האמת, שראא

אלו שני ימיםDDRASHA HEM
מפני כי דיני ממונות גומרין בו
בימים בין לזכות בין להובלה, דיני
נכסשות גומרין בו ביום לזכות ובימים
של אחריו להובלה (סנדוקין ל' ב').
ויתור מזה עשוה לנו אב הרחנן,
שתלളין עד יום היכפויים. ועתה
בראש השנה ש לנו דיני ממונות
ודייני נכסות, מי עני וממי עישר,
מי יוציא מהי מנות וכ'ו, ואנתנו
עומדים לפניה כסא דין ומשפט, היש
לנו טענות, היש לנו זכויות צדקה
ונגמלות חדים.

וכמו שבודקין את העדים בשבע
חקירות (שם מ.).-CN נבדק עצמוני,
באיזה שבוע, באיזה שנה, באיזה
חודש, בכמה בחודש, באיזה יום,
באיזה מקום עברנו עבירות, כי
מזה יותר יורחת

(בעל שם טוב לראש השנה, יא)